

Semmilyen érzés

Nem érzem magam sehogy.
Kicsit rossz, kicsit jó valahogy.
Mintha nem érdekelne semmi,
És ez ellen nem tudok mit tenni,
De már nagyon nem is akarok.
Megszoktam, ezt hozták a napok.
Gondoltam, hogy amit mástól kapok,
Azt neki ugyanúgy visszaadok.
De ha én olyat tervezek, hogy a vigyázó szemek
Engem figyeljenek, nem is reménykedhetek.
Szóval ha ez olyan oda-vissza alapon
Működne, nem lenne ez a vers a lapon.
Ülök itt egyedül, semmi nem változott,
Vagyok én, meg én..a kárhozott
Lány, akinek sose számít semmi,
De bármi képes a padlóra vinni.
Mégis most kicsit boldog,
Kicsit szomorú vagyok.
Beletörődtem, hogy senki,
És semmi nem tudna boldoggá tenni.
Már mindenki miatt voltam szomorú,
Mert amikor itt ború
Van, senkit nem érdeklek,
De ha másnál is, én rögtön menjek..
Persze sokszor vagyok jókedvű,
De van, hogy színlelésem élethű.
Most mindkettő, vagy egyik sem vagyok?
Úgy működik mint az ionok:
A pozitív és negatív együtt semleges,
De ez a tulajdonság nem is emberes.
Az is lehet, hogy nincs bennem már semmi,
Sikerült az érzéseket takaréokra tenni.